

Ομιλία της Α.Θ.Μ. τού Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β΄, κατά την εις Επίσκοπον Χειροτονίαν του Εψηφισμένου Ταμιάθεως κ. Γερμανού, την 25^η Νοεμβρίου 2019.

Θεοφιλέστατε Εψηφισμένε επίσκοπε Ταμιάθεως, κ. Γερμανέ,

Σήμερα ή Εκκλησία τῶν Ἀλεξανδρέων ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ἐπὶ τῇ πανηγύρει τῆς ἀθλήσεως τῆς πανσόφου Αἰκατερίνας, τοῦ ἀκριβότερου καὶ ὁμορφώτερου σπλάγχνου της, ποῦ ὀνομάστηκε Νύμφη Χριστοῦ, τιμὴ ποῦ κανεὶς ἄλλος Ἅγιος δὲν ἐδέχθη ποτὲ ἀπὸ τὸν Θεό. Κι αὐτὸ διότι, ἡ ἀπαλὴ αὐτὴ κόρη τῆς Ἀλεξανδρείας, οὔτε τὴν σοφία της, οὔτε τὴν νεότητά της, οὔτε τὴν ὁμορφιά της σκέφτηκε, ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ τὰ θεώρησε «σκύβαλα», σκουπίδια θὰ λέγαμε, καὶ προχώρησε στὸ Μαρτύριο μὲ ἀρχοντιὰ καὶ λεβεντιὰ ἀξιοθαύμαστη, χωρὶς λύπη ἢ φόβο, ἀλλὰ μὲ τὴν χαρὰ ποῦ κάποια ἄλλα κορίτσια τῆς ἡλικίας της θὰ πῆγαιναν στὸν γάμο τους.

Σήμερα ὅμως ἡ Εκκλησία τοῦ Ἁγίου Μάρκου ἀγάλλεται καὶ χαίρει καὶ γιὰ ἀκόμη ἓνα λόγον. Διότι συναριθμεῖ στην αλυσίδα των Ἐπισκόπων της, ἓνα ἐξαιρετὸν καὶ δόκιμον κληρικόν, ἑσένα Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Γερμανέ.

Ἡ παρουσία σου καὶ ἡ διακονία σου εἰς τὸ κέντρον τοῦ Πατριαρχείου μας καὶ πλησίον τῆς ημετέρας Μετριότητος, μας ἔδωσε τὴν ευκαιρίαν νὰ ἐκτιμήσωμεν τὰ χαρίσματα καὶ τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτήρος σου.

Πρόθυμος εἰς πάντα. Πάντα εὐγενής. Φιλακόλουθος καὶ ευλαβὴς λειτουργὸς τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, εργατικὸς με ἀσπίδα τὴν υπακοήν, καὶ υπομονήν κατὰ Χριστόν, ἀρεταὶ αἱ ὁποῖαι σπανίζουν εἰς τὰς ἡμέρας μας. Καίτοι, οἱ συστάσεις ἀπὸ ὅπου καὶ εἰάν πέρασες ἦταν ἀριστες, ἐν τούτοις ἐμεῖς ἐδῶ στὸ Πατριαρχεῖο μας, διεπιστώσαμε ὅλον τὸ θησαυρόν τῆς καρδίας καὶ τῆς ἐν γένει βιοτῆς σου.

Δεν ἀνέμενεν μεγάλο χρονικὸ διάστημα γιὰ νὰ σε προαγάγει ἡ Εκκλησία. Με τὴν ὅλην συμπεριφορὰν καὶ τὴν ἀρίστην διακονίαν σου, ἐσυντόμευσες τὸν Χρόνον τῆς ἀνόδου σου εἰς τὸ Ἐπισκοπικόν ἀξίωμα.

Βεβαίως θὰ ἔχεις υπ' ὄψιν σου τι παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὸν Μαθητὴν τοῦ Τιμόθεον, ποῖος θὰ πρέπει νὰ εἶναι καὶ νὰ φαίνεται ὁ Ἐπίσκοπος, τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς θὰ γνωρίζεις, ἀλλὰ ἐγὼ ὡς

πνευματικός Πατήρ και Πατριάρχης οφείλω να σου τα υπενθυμήσω. **«Δεί τον Επίσκοπον, ανεπίληπτον είναι, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, μή πάροινον, πλήκτην, μή αισχροκερδή»** (Α΄ Τιμόθ. Γ΄, 2).

Έχεις όλα τα εχέγγυα να αναδειχθείς Επίσκοπος, όπως απαιτεί η παράδοση της Εκκλησίας μας. Διηκόνησες πλησίον λαμπρών και εγνωσμένης αρετής Αρχιερέων, όπως ο Γέροντας σου Μακαριστός Μητροπολίτης Λαγκαδά κυρός Σπυρίδων, ο οποίος σήμερα από τον ούρανο χαίρεται με την χαρά σου, διότι με την πατρική του αγάπη και φροντίδα εμορφώθεις κατά Χριστόν και ελείανες επί το άριστον τον σημερινόν χαρακτήρα σου. Χαίρει και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μιλήτου κ. Απόστολος και η Ίερά Μονή τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας διότι ἕνας ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς σήμερα καθίσταται Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας.

Θέλω αὐτὴ τὴν ὥρα νὰ εκφράσω τὴν ευγνωμοσύνη καὶ τὶς ευχαριστίες μου πρὸς τοὺς εἰρημένους ἀγίους Αρχιερεῖς ζῶντας τε καὶ κεκοιμημένους οἱ ὅποιοι συνετέλεσαν ὥστε σήμερα νὰ ἀξιῶνεσαι τὴν μεγίστη χάρη καὶ τιμὴ τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Νὰ θυμᾶσαι πάντα, ὅτι ἡ διακονία σου ἐνταύθα θα εἶναι νὰ προΐστασαι τῆς Ἱστορικής Ἱεράς καὶ Πατριαρχικῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου, ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της καὶ ἐντεῦθεν διεδραμάτισεν σπουδαῖον ρόλον γιὰ τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας.

Ἦταν, εἶναι καὶ θα εἶναι τό σημεῖο ἀναφορᾶς τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ Θρόνου, δι' αὐτό, θὰ πρέπει νὰ θεωρεῖς τόν εαυτόν σου ἰδιαίτερος ἠλεημένον ἀπὸ τόν Θεόν πού σου παρεδόθη τοιαύτη Ἐκκλησιαστική θέση. Ἐδῶ σ' αὐτό τὸ Ἅγιο Θυσιαστήριον πρὶν ἄρκετὰ χρόνια δεχόταν τὴν χάρη τῆς Ἱερωσύνης ὁ Ἅγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως, τὸ καύχημα τοῦ Πατριαρχείου μας. Κάθε φορὰ πού θὰ λειτουργεῖς, νὰ φέρνεις στὸ νοῦ σου τὸν Ἅγιο μας, νὰ αἰτεῖς τὶς πρεσβεῖες του, νὰ μιμεῖσαι τὶς ἀρετὲς του, κυρίως τὴν ἀνεξικακία καὶ τὴν ὑπομονή του, γιὰ νὰ ἀξιωθεῖς νὰ πάρεις καὶ τὴν χάρη του.

Μὴ θλίβεσαι καὶ μὴν ἀπογοητεύεσαι, ἐπειδὴ τό ποιμνιό μας ἔχει ἐλαττωθεῖ ἐνταύθα. Ἔχομεν τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ Κυρίου, ὁ ὅποιος διακηρύσσει, **«μή φόβου τό μικρόν ποιμνιον»** (Λουκ. 1β΄, 32).

Τριακόσιοι ἦταν καὶ οἱ Ἕλληνες στὶς Θερμοπύλες, ἀλλὰ σταμάτησαν τὶς ὀρδὲς τῶν ἑκατομμυρίων τοῦ Δαρείου. Ἡ Εκκλησία τῆς Αλεξανδρείας διήλθεν συμπληγάδες κατὰ τὴν ἱστορικὴ διαδρομὴ τῆς, πολλάκις διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ὁμως **«εξήγαγεν Αὐτὴν ὁ Κύριος εἰς ἀναψυχὴν»**. Τὸ Πατριαρχεῖο μας θὰ ζήσει διότι ἔτσι τὸ θέλει ὁ Θεός, ὅπως ἔλεγε ὁ Γέροντάς μου, ὁ Μακαριστὸς Πατριάρχης Παρθένιος.

Παιδεῖαν ἰκανὴν ἔχεις, ἐμπειρίαν διαθέτεις, θέλησιν μοναχικὴν ἀπέκτησες, ὅλα αὐτὰ αποτελοῦν ἐχέγγυα ὥστε νὰ κατορθώσεις, τό παρὸν Μοναστήριον νὰ παραμείνει φάρος καὶ μαρτυρία ζώσα κατὰ Χριστόν.

Ἐχοντας, Θεοφιλέστατε, καὶ τὰς πολυτίμους δι' ἐσέ εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῶν παρόντων ἁγίων, ἐκλεκτῶν καὶ λίαν ἡμῖν ἀγαπητῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν Ἀρχιερέων, εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.